

Отримана в системі бухгалтерського обліку інформація використовується за такими напрямками менеджменту:

- 1) прийняття обґрунтованих стратегічних та оперативних рішень;
- 2) управління інформаційними потоками суб'єкта господарювання.

Вважаємо, для цілей управління облікова інформація, отримана у результаті якісно сформованої облікової політики, повинна:

- 1) відображати ідентифікацію та систематизацію даних, їх накопичення та своєчасну передачу в систему менеджменту;
- 2) забезпечувати інформаційні потреби управлінського персоналу з метою своєчасного реагування на зміни навколишнього середовища;
- 3) відображати через систему показників взаємозв'язки з різними підсистемами управління, які в комплексі формують інформаційну платформу для прийняття своєчасних управлінських рішень.

Література

1. Голуб'юк А. Облікова політика підприємства та її вплив на систему управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/287919761.pdf>

2. Рожкова Е.М. Методологічні основи організації обліку на підприємствах промисловості / Е.М. Рожкова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/nprmaup/2010_2/pdf/67-71.pdf

Н.В. ВАЛЬКОВА

А.В. БОЧУЛЯ

Хмельницький Національний Університет

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Основне протиріччя податкової політики полягає в пошуку компромісу між економічною ефективністю та соціальною справедливістю. У сучасному науковому дискурсі це протиріччя мало б дати відповідь на питання: які податки та їх складові мають формувати таку систему, щоб вона забезпечувала фінансування суспільних потреб і не шкодила економічному зростанню. Особливо актуальною ця проблема постала сьогодні в умовах війни, яка вже

спричинила економічні та соціальні наслідки в усьому світі, які, в тому числі, стали результатом глобалізації.

Вседозволеність і грабіжницький характер податків становили зміст податкової політики держав на ранніх етапах розвитку цивілізації. Основна історична тенденція, яка простежується, полягає в тому, що з розвитком економічних і суспільних відносин практика оподаткування перетворюється від примусової до добровільної сплати, від експропріації власності, засобів для існування людини до сучасних тонких механізмів регулювання соціально-економічних процесів, самообслуговування, оподаткування.

Класичними джерелами державної податкової політики є суверенна воля або право. Однак у сучасному глобалізованому світі одним із найважливіших, на наш погляд, джерелами державної податкової політики є міжнародне податкове право, практика з одного боку та наука з іншого. Безперечно, сучасна податкова політика держави сформована за значного впливу міжнародної податкової конкуренції та з огляду на необхідність забезпечення доступу на зовнішні ринки власних бізнес-одиниць задля притоку іноземного капіталу з метою прискорення економічного зростання національної економіки. При цьому відправною точкою формування міжнародно-правової позиції держави в рамках податкової співпраці має стати адекватне розуміння потреб власної економіки та чітке розуміння необхідних кроків для досягнення цілей сталого економічного розвитку. Концепція сталого розвитку, проголошена Глобальним договором ООН у 2000 році, була визнана успішною та стала підґрунтям для нової резолюції, проголошеної у 2015 році, цілі та завдання якої спрямовані на збалансування соціальної, економічної та екологічної складових[1].

Таким чином, потреба в ефективній та виваженій політиці у сфері оподаткування, яка стала особливо помітною у другій половині ХІХ ст., зумовила появу перших двосторонніх договорів про уникнення подвійного оподаткування. Спершу під керівництвом Ліги Націй, потім ООН робота з розробки мережі таких договорів набула системного та єдиного характеру. Цілі таких угод сьогодні такі: вирішення проблеми подвійного оподаткування, забезпечення боротьби з ухиленням від сплати податків, попередження ухилення від сплати податків, уникнення подвійного неоподаткування. Зокрема, такий механізм дає державі можливість уникати конкуренції між податковими юрисдикціями за чітке розмежування прав на оподаткування доходів і майна з іншою договірною державою,

захищати власні господарські одиниці на території іншої держави за допомогою правила недискримінації, співпрацювати шляхом обміну податковою інформацією задля взаємного узгодження та взаємної допомоги у зборі податків[2]. Станом на сьогодні набрали чинності міжнародні договори України про уникнення подвійного оподаткування з 74-ма країнами[3]

Не менш важливим фактором тиску на національні податкові системи є активний розвиток нових форм адміністрування, зокрема пов'язаних з електронним урядуванням. Односторонні кроки держав щодо встановлення режиму національного оподаткування можуть мати негативні наслідки в умовах глобалізації, тому активно продовжуються пошуки найкращого вирішення проблеми оподаткування електронної комерції на міжнародному рівні.

Література

1. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН "Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року" [Електронний ресурс] від 25.09.2015 р. – Режим доступу: <http://sdg.org.ua/ua/resources-2/344-2030-2015>

2. Імплементація європейських цінностей та технологій оподаткування в Україні: монографія / Т. Тучак, Л. Кашпур, І. Прокопенко та ін., за заг. ред. д.е.н. В. Л. Андрущенка. Ірпінь: Університет ДФС України, 2020. 284 с.

3. Міжнародні договори України про уникнення подвійного оподаткування[Електронний ресурс] офіційний сайт МФУ. – Режим доступу:https://mof.gov.ua/uk/international_agreements_of_ukraine_on_avoidance_double_taxation-543

Н.В. ВАЛЬКОВА

Н.В. ГРИГОРУК

Хмельницький Національний Університет

ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬГОСПВИРОБНИКІВ, ЯК ІНСТРУМЕНТ СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМКИ

Одним з перспективних секторів розвитку вітчизняної економіки є аграрний. Такий статус йому забезпечують унікальні земельні та природно-кліматичні ресурси нашої держави, неефективне використання яких є злочином перед людством, враховуючи глобальні тенденції розвитку суспільства зафіксовані у Глобальному договорі